A°. 1842. N°. 84.

DONDERDAG DEN 20sten OCTOBER.

JE MAINTIENDRAI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 18 October 1842.*

Door Zijne Majesteit den Koning, zijn bij besluit van 24 Julij dezes jaars, No. 53.

1 Goedgekeurd en bevestigd, de navolgende door den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, gedurende den jare 1841 gedane aanstellingen en bevorderingen; als:

Van G. L. RÖPERHOFF, tot Lid van den Kolonialen Raad.
» A. E. HALFHIDE tot Waagmeester.
» J. F. FAVEREIJ, tot Veudumeester.
» C. MORTIER, tot Adsistent van den Waagmeester.
» C. E. GREEBER, tot Blank-Officier bij de Houtvelling in *Coppename.*
» C. F. DE GROOT, tot idem.
» J. NASSIJ, tot Kamerbewaarder bij de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt en bij die tot Onderzoek naar de Ziekte der Melaatschheid.

2. Goedgekeurd en bevestigd, het verleend *eervol* ontslag:

Aan C. DE VEER, als Waagmeester.
» K. J. N. VAN KEMPEN, als Klerk.
» J. L. MULLER, als Blank-Officier bij de Houtvelling in *Coppename.*
» W. J. VANIER, als Kamerbewaarder bij de Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt en bij die tot Onderzoek naar de Ziekte der Melaatschheid, en het verleend *ontslag* aan A. J. POLAK, als Tweede Kommies bij de Magazijnen.

3. Goedgekeurd en bevestigd, de gedurende opgemeld tijdvak gedane aanstellingen en bevorderingen bij de Landelijke Schutterij; als:

Van C. E. LEEUWE, als Kapitein.
» J. D. HORST, als 1ste Luitenant.
» D. J. LOBO Jz., als idem.
» F. P. TRIEBELS, als idem.
» H. TYNDALL, als idem.
» C. DE JONGH, als Tweede Luitenant.
» J. S. COTINO, als idem.
» C. J. CUSTNER, als idem.
» A. DESSÉ, als idem.
» F. L. PICHOT, als Vaandrig.
» G. VAN BEHMEN, als Vaandrig titulair.
» G. FRASER, als Vaandrig.
» H. F. DE JONGE, als idem.
» J. L. GUICHERIT, als idem.

4. Goedgekeurd en bevestigd, het verleend *eervol* ontslag aan de Officieren bij opgemelde Schutterij; als:

Aan A. A. GEHRELS, als Kapitein.
» J. F. BETTEN, als 1ste Luitenant.
» J. TYNDALL, als idem.
» D. R. ROBLES DE MEDINA, als idem.
» T. SEVENOAKS, als idem.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 19 October 1842.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1°. D. J. LOTH, als Straatvoogd over- en voor de Slavin *Livia*, afkomstig van de Plantaadje *Catharina Sophia.*

2°. L. C. KOOTWIJK, voor de Slavin *Julianna*; haar in eigendom toebehoorende.

3°. R. BAIZA Wed. D. J. DE VRIES, voor de Slavin *Mariaantje*; haar in eigendom toebehoorende.

4°. S. WITTERING qq. M. A. WITTERING, voor de Slavin *Zaire*; aankomende denzelven M. A. WITTERING.

Zoo worden al de genen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie weken*, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, na verloop van welken tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* zullen worden verleend.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

De Commissie tot Taxatie van Huurwaarde van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bekend, dat zij hare werkzaamheden in Wijk La. E., te beginnen met No. 304, zal voortzetten op *HEDEN*, des voormiddags ten *zeven* uren.

Paramaribo den 20 October 1842.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
A. P. TIRION.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, de Schoener onder Nederl. Vlag, Jan Ernst, Kapt. J. A. de Haseth van Curaçao, hebbende 19 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. C. Statius van Eps, G. Duyckinck en 4 bedienden en G. Brands en 1 bediende.

Den 17den, de Nd. Am. Brik Mexican, Kapt. Adna Bates, van Gloucester, hebbende 33 dagen reis; Passagier: de Heer William A. Homans.

Den 19den, de Nd. Am. Brik Spartan, Kapt. G. W. Pousland, van Boston, hebbende 26 dagen reis; Passagier: Thomas B. Bradfort.

ADVERTISSEMENTEN.

Op den 7e. dezer maand, is op de Post *Poelepantje* aangedreven, een *VIERRIEMS OPGEBOEID CORJAAL*, — Die zijn regt op hetzelve binnen *veertien dagen* kan aantoonen, zal, tegen een bewijs van of namens den Procureur Generaal, na betaling der kosten van deze Advertentie, weder in het besit van dit Vaartuig kunnen gesteld worden.

Paramaribo den 19 *October* 1842.

Namens den Substituut belast met de functien van Procureur Generaal,
MENDES,
Adsistent.

(30930) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 21sten October 1842, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Fernando*, *Herman* en *Richard*; aankomende den Boedel A. A. T. G. VOGT.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Saramacca Straat*, La. E. No. 42; aankomende den Boedel W. REIJKE.

Paramaribo den 15 October 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(30928) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 21sten October 1842, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Vijf en Veertig vaten *SUIKER*, bij kavelingen van *Vijf* vaten; als mede *p. m. Dertien Honderd* gallons *MELASSIE*, van de Plantaadje *Pieterszorg*, voor het aandeel van A. W. WHITE.

Voorts de Slaven *Christiaan* en *Vertrus*, mede het eigendom van A. W. WHITE voornoemd.

Moetende de Suiker en Melassie, door de Koopers voor eigene rekening en risico worden afgehaald.

Paramaribo den 15 October 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(30933) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Woensdag den 26sten October 1842, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, in het Huis gelegen aan de *Joode Breë Straat* La. C. No. 10, publiek bij Executie verkoopen:

Diverse wel onderhoudene MEUBELEN, als: Maghonijhouten *KABINET*; *KLEEDERKASTEN*; *SECRETAIRE*; *SIDEBORD*; *TAFELS*; *SPEELTAFELS*; *STOELEN* en *CANAPÉES*; DAMES *KLEED-SPIEGEL*; *BUFFETTEN*; groote *SPIEGELS*; *GLASWERK*; *PLEETWERK*; *VENGSTERGORDIJNEN*; — GEBRONSDE *HANGLAMPEN* met *drie* lichten; *PATENT-LAMPEN*; *WANDLAMPEN*; *een KAPCHAIS* op *vier* wielen; *een CHAIS*; eenige *CHAISTUIGEN*; enz., enz. — alles aankomende A. W. WHITE.

Paramaribo den 19 October 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(32909) Al de genen die eenige deugdelijke vorderingen hebben ten laste nu wijlen den Heer M. BERLINER, worden verzocht hunne blanco rekeningen in te dienen bij den ondergeteekende.

Wordende tevens zijne Debiteuren aangemaand het door hen verschuldigde *ten spoedigste* aan te zuiveren, om daardoor *regtsmiddelen* te voorkomen.

Paramaribo den 20 October 1842.

F. C. KUSTER qq.

(30317) De genen die iets te vorderen hebben van nu wijlen den Heer P. W. BERKELBACH VAN DER SPRENKEL, geliefven daarvan binnen den tijd van *veertien* dagen opgave te doen aan den ondergeteekende.

Paramaribo den 16 *October* 1842.

H. VAN BORCHAREN.

(*Slot van eene in de Noord-Amerikaansche Vereenigde Staten plaats gehad hebbende gebeurtenis, enz.; zie ons No. 83.*)

De belhamels riepen alsnu eene zoogenaamde wetgeving bijeen, die te Providentia bijeen kwam terwijl de wezenlijke te Newport vergaderd was. Door die van Providentia werden een gouverneur en eene geheele administratie gekozen, en deze ambtenaren traden onverwijld in functie. Er stonden alzoo twee gouverneurs en twee administratiën tegen over elkander. Dit had plaats in het laatst van April. Geweld alleen was in staat de zaak te beslissen, daar alle pogingen van den wettigen Gouverneur, den Heer *King*, om zulks bij overreding te doen, te vergeefs waren geweest. Van wederzijde bragt men troepen op de been en vorderde men de belastingen in.

Na den materieelen bijstand van den President der Vereenigde Staten te hebben ingeroepen, na mandaten van geleiden tegen de hoofden van den opstand uitgevaardigd te hebben, na er zelfs eenigen van te hebben doen in hechtenis nemen, begaven de grondwettige overheden zich van Newport naar Providentia, waar zij door de meerderheid der ingezetenen met vreugde ontvangen worden. De opgeworpen gouverneur *Dorr* vond het alstoen geraden, na zijne troepen eene parade te hebben doen houden de plaats met zijnen staf te ontruimen. Men scheen tot de ontknooping gekomen te zijn, maar het was nog slechts het einde van het eerste bedrijf.

Dorr begaf zich naar Washington bij den President, die de hulp der federale troepen aan zijne tegenpartij den gouverneur King had toegezegd. Te vergeefs getracht hebbende te verkrijgen, dat de president zich onzijdig zou houden, stak hij over naar Nieuw-York, om aldaar de hulp der radicalen in te roepen en hier grepen ergelijke tooneelen plaats. Twee hoofd officieren der militie, de kolonel Ming en de luitenant kolonel Crastp, boden hem openlijk hunne dienst, om zich in zijnen staat te herstellen. Maar bij eene in Tammanij-hall, de vereenigings-plaats der radicalen te Nieuw-York, gehoudene vergadering, vergenoegde Dorr zich, met voor het oogenblik te verzoeken dat zijne broeder en vrienden in die magtige stad, zich verzetten zouden tegen den doortogt der versterkingen welke de president aan den gouverneur King zou kunnen willen zenden, zich voorbehoudende hen later, zoo het noodig mogt zijn, als hulp-troepen naar Providentia te roepen. Deze oproeping tot den burgeroorlog vond ook zelfs bij zeer aanzienlijke burgers in Nieuw-York weerklank en ondersteuning. Op het oogenblik van Nieuw-York te verlaten, zond Dorr aan den Heer Hamm, eigenaar van een nieuwsblad, genaamd New-Era, eenen dringenden brief, tot het bekomen van een korps van 500 man.

Na zich aldus bondgenoten verzekerd te hebben, keerde Dorr naar Providentia terug. Hij deed er den 15den Mei zijne intrede, te midden van eene ontzettende menigte, onder welke 300 gewapende personen, die zijne infanterie, kavalerie en artilleristen moesten verbeelden. Den volgenden dag vaardigde hij eene proclamatie uit, om af te kondigen, dat zoo de federale troepen zich in het geschil mengden, hij de democratische troepen van andere staten en met name die van Nieuw-York, tegen dezelve zou overstellen. Bij een zijner vrienden gehuisvest en bewaakt door eene militie, van stukken geschut voorzien, veroverde hij den 17den vier aan het gouvernement behoorende stukken artillerie. De misleide burgerij stroomde van alle kanten toe, om zich bij hem te voegen, en hij deed eene poging om het tuighuis te bemagtigen; maar de wakkere houding van den kommanderenden officier deed den aanslag mislukken. De gouverneur King, de zaak zoo ver gekomen ziende, trok met zijne troepen op het hoofdkwartier van Dorr. Deze koos de vlugt en reeds den 20sten waren de oproerlingen uit een en verstrooid. De Gouverneur King looft eene premie uit, niet voor het hoofd, maar voor den persoon van den chef van het oproer. Dorr, naar Nieuw-York geweken, stoort zich niet aan die bedreigingen, maar blijft aldaar beweren dat hij de wettige gouverneur van Rhodus-eiland is. Van eenen anderen kant verklaren zijne vrienden, voornemens te zijn, nabij Woonsocket, een gedeelte van den staat, waar zij de bovenhand hebben, een verschanst leger op te slaan.

Ofschoon de aanslag van Dorr nu voor het oogenblik als mislukt is te beschouwen, zoo blijft het echter de vraag, of hij of zijne partij niet welligt het hoofd weder zal kunnen opsteken, te meer daar de wetgeving zelve van Rhodus-eiland niet vreemd schijnt te wezen van het gevoelen, dat verbeteringen in het verkiezings stelsel, in de daad te wenschen zijn, en dat de roepstem van Dorr in onderscheiden andere staten groeten weerklank gevonden heeft, zoo zelfs, dat de meerderheid van de wetgeving van Connecticut zich te zijnen voordeele heeft verklaard en dat de gouverneur van dien staat, van wien de gouverneur King de uitlevering van Dorr had verlangd, zulks geweigerd heeft, niet om dat hij in het algemeen tegen het stelsel der uitleveringen is, maar om dat hij der partij van de revolutionnaire is toegedaan.

Het *Journal des Débats* het verhaal, waarvan het bovenstaande een zakelijk uittreksel is, gegeven hebbende, besluit hetzelve met de volgende opmerkingen.

»Hoe voorspellend zijn niet geweest de woorden van den Heer Clay, toen hij, nu negen jaar geleden, tijdens den aanvang der maatregelen van geweld van den Generaal Jackson, tegen de Bank der Vereenigde Staten, in vollen senaat uitriep: dat men den weg der omwenteling betrad. Men kan van de wettelijkheid zeggen, wat de Dichter van de eer heeft gezegd, dat zij eene steile rots is, tot welke, heeft men haar eenmaal verlaten, de terugkeer onmogelijk is. Amerika nadert de omwenteling hoe langer, zoo meer, financieel heeft het dezelve reeds, want de Staten weigeren achtervolgend zich aan derzelver schulden te storen. Het regt wordt door het geweld verdrongen en de opstand der radicalen in Rhodus-eiland toont, hoezeer dit veld begint te winnen. De goede overleveringen van den tijd van den onafhankelijkheid-oorlog gaan verloren.....

» Die natie, die nog twintig jaar geleden geroepen scheen om Europa ten voorbeeld te strekken, schijnt thans integendeel bestemd te worden, om tot afschrikkend voorbeeld te moeten dienen van de gevaren, aan welke de volken zich blootstellen, wanneer zij zich onvoorzigtig aan de zucht naar nieuwigheid overgeven, wanneer zij het veranderlijke van het gezag boven de vaste duurzaamheid van hetzelve verkiezen en wanneer zij het hoofd onder het juk der menigte krommen."

Over de Militaire Organisatie in China.

De oorlog tusschen Engeland en China is eene zaak, die in hare gevolgen van eene zoo groot gewigt voor de geheele beschaafde wereld kan zijn, dat al wat ons met de inrigtingen der Chinezen en vooral met die van hun krijgswezen nader bekend kan maken, in deze oogenblikken niet onverschillig te achten is, als kunnende mede ten grondslag strekken, tot de berekening van de meerdere of mindere kans der Engelschen, om in hunne eenmaal aangevangen onderneming te slagen.

Lord Jocelyn, militaire secretaris bij de eerste expeditie, heeft een verhaal van den eersten veldtogt in het licht gegeven, zijn opvolger de luitenant Stuart Mackensie, heeft zulks thans nader met betrekking tot den tweeden veldtogt gedaan, en het is aan het kapittel, hetwelk hij toegewijd heeft aan de beschrijving van de militaire organisatie der Chinezen, van hunne taktiek, van hunne wapenen enz., dat wij het volgende ontleenen.

In weerwil van de misslagen en zonderlingheden hunner instellingen, moet men erkennen dat er in al de wetten en gebruiken der Chinezen en zoowel in hunne burgerlijke als militaire organisatie, een wonderlijk mengsel van beschaving doorstraalt. De legermagt wordt, even als al de andere gouvernements-takken, geadministreerd door eene commissie van officieren, die het bureau van oorlog uitmaakt. De officieren van het leger worden, zonder het maken van onderscheid, getrokken uit de beide stammen van de Tartaren en van de Chinezen, de soldaten zijn evenwel voor het grootst gedeelte Chinezen. Er bestaat een enkel korps waarvan de generaal en chef of Kiang Kiony altijd uit de Tartaren wordt genomen, maar tot onderbevelhebber heeft hij een Chinees, die bepaaldelijk het bevel voert al de tot het korps behoorende Chinezen. Het doel hiervan is, een evenwigt daar te stellen in de partijdigheid, die ieder der beide chefs voor de soldaten van zijnen stam zou kunnen gevoelen.

De Keizerlijke wacht, verdeeld in drie brigaden, en 23000 voetknechten en 3000 ruiters sterk, bestaat enkel uit Tartaren. Deze wacht verrigt zelden eenige andere dienst dan den Keizer te bewaken en op zijne jagttogten te vergezellen.

De sterkte van het leger wordt door de schrijvers, die het onderwerp behandeld hebben, zeer verschillend opgegeven, maar allen komen overeen in de benamingen der onderscheiden rangen, die vrij wel met de Europesche overeenstemmen. Zoo veel ons gebleken is, loopen die rangen evenwel niet lager dan dien van tweeden luitenant, en wij hebben niet kunnen bewaarheden of zij ook onder officieren hebben, waarschijnlijk worden de functiën van onze serjeanten door de mindere mandarijen waargenomen.

Gelijkheid is het groote beginsel in China dat is te zeggen, dat enkel verdiensten zoo in het burgerlijke als in het militaire, aanspraak tot de hoogere rangen geeft. Al de officieren zijn alzoo gewezen soldaten. Jaarlijks worden er wedstrijden gehouden en de officieren, die zich daarbij doen onderscheiden, zijn degenen die bevorderd worden, ligchaamskracht is voor hen eene groote aanbeveling, in weerwil van het gezegde zullen de invloed en de rang der familiën echter wel niet altijd buiten het spel verblijven. Zoo wel de officieren als de soldaten kunnen aan den lijve worden gestraft en de chefs maken niet zelden gebruik van deze krijgstucht.

Het leger, hetwelk in Mei 1841 te Canton met de Engelschen heeft moeten kapituleren was gekommandeerd door den Tartaarschen Generaal Ij-ishan, onder zich had hij een Tartaarsch en een Chineesch generaal, onze functiën van divisie-generaals waarnemende; onder deze bevonden zich wederom brigade-generaals. Zie hier de namen, titels en kwalificatiën van de hoofdpersonen van dit leger:

Ij-ishan, bij Keizerlijke aanstelling Groot-Generaal, dat is te zeggen Opperbevelhebber van het, tot verdelging der rebellen, te Canton vereenigd leger.

Long win, luitenant van den Groot-Generaal. Deze was een Mantshore Tartaar.

Ijang Fang, andere Luitenant van den Groot-Generaal, door den Keizer begiftigd met den titel van: *Edele waarlijk dappere.* Deze was een Chineesch van geboorte.

(*Het vervolg hierna.*)

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT,